

*

*

— Лъжешъ се, синко, азъ по-много страдамъ отъ тебе. ами нѣма що да сторя . . .

— Тѣй ли? Добрѣ, мамо, азъ се радвамъ!

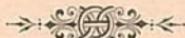
4. *Писане за коня.* Десетъ-годишния Антонъ написалъ въ тетрадката си за коня така: Нашътъ конь е едно животно. Той има четири кракъ. На всѣки жгълъ е окаченъ по единъ кракъ. Отзадъ има още единъ кракъ, ама то не е кракъ, ами опашка. На опашката има дълги косми. Ако ги дърпашъ, тѣ се скубятъ. Отпрѣдъ конътъ има глава. На връхъ главата си има уши. Задъ ушите има грива пакъ отъ дълги косми.

Отдолу конътъ има желѣзни пари, за да тропа. Малкиятъ конь се казва конче.

Ако ударишъ нашето конче, то ще побѣгне.

Ако не ме е страхъ отъ кобилата, азъ ще го езда.

5. *Крадецътъ.* Единъ крадецъ влѣзълъ нощѣ въ стаята на единъ сиромахъ. Крадецътъ почналъ да тѣрси нѣщо за вземане. Прѣзъ това врѣме сиромахътъ се събудилъ и рекълъ: „Приятелю, ти си дошълъ нощѣ да тѣрсишъ нѣщо въ тази стая, дѣто азъ по срѣдъ бѣлъ день нищо не мога да намѣря!“

З А Д А Ч И.

1. Пригответе си една дебела кора отъ книга. Турѣте я върху прѣститѣ на лѣвия кракъ.

Изправѣте се добрѣ и си турѣте рѣцѣтѣ на кръста. Сега опитайте се да прѣхвѣрлите съ кракъ кората: *нѣрво* прѣзъ глава, *второ* прѣзъ дѣс-

*

*